اقتصاد در آینه رسانه‌ها

مدیر ظاهرا مستعفی نفت و بورسیه ۳۰۰ میلیونی !

جوان

این روزنامه نوشت: یکی از مدیران بلندپایه وزارت نفت که گفته می‌شود برای شرکت در انتخابات مجلس شورای اسلامی از سمت خود استعفا داده با روابط نزدیکی که داشته توانسته است سمت ریاست یکی از مهم‌ترین پژوهشکده‌های نفت را از آن خود کند.

این مدیر نفتی که مدرک کارشناسی ارشد دارد، معلوم نیست بر چه اساس و ضوابطی بر مسند این پژوهشکده نشسته است. این در حالی است که بسیاری از کارشناسان با مدرک دکترا در همان پژوهشکده با سال‌ها سابقه مشغول به کار هستند. اما این تمام ماجرا نیست زیرا شنیده‌ها حاکی از این است که به رغم الزام قانونی به استعفای سمت دولتی برای نامزدی مجلس شورای اسلامی وی همچنان در کنار سمت سفارشی گمارده شده فعلی از سوی مسئولان وزارت نفت همچنان امورات سمت قبلی خود را نیز انجام می‌دهد.

همچنین شنیده شده است نامبرده به توصیه مقامات بلند پایه وزارت نفت موفق به اخذ بورسیه دکترا با کمک هزینه ۳۰۰ میلیون تومانی حق مطالعات در یکی از دانشگاه‌های معتبر کشور شده است. البته معلوم نیست هر فرد متعهد در حوزه‌های تخصصی و به خصوص در رأس یک پژوهشکده قادر به برداشتن چند هندوانه همزمان است ولی سؤال اساسی در باره ایشان این است که چند نفر در مجموعه وزارت نفت قادرند دارای چنین امتیازاتی شوند. گفتنی است این فرد تاکنون دو دوره نیز نماینده مجلس بوده و این سؤال را نیز در ذهن‌ها متبادر می‌کند که جبران این همه لطف یا رانت در صورت موفقیت به کسب کرسی مجلس چیست؟ لازم به یادآوری است چندی پیش دولت یازدهم به دلیل اعطای بورسیه‌های خارج از قاعده دولت قبل را متهم به تلف کردن منابع کرده بود.

تامین هزینه‌های دولت با افزایش نرخ ارز

جهان صنعت

محمدقلی یوسفی اقتصاددان اصلاح‌طلب درباره بازار ارز و شیب صعودی آن، یادداشتی به جهان صنعت ارسال کرد و در آن نوشت: واقعیت این است که دولت به دلیل کاهش درآمدهای ارز و فشار هزینه‌ها با کسری بودجه مواجه است. برای تامین این کسری بودجه دولت یا باید مالیات را زیاد کند یا دنبال این باشد که از جای دیگری منابع خود را تامین کند.

با توجه به رکود جهانی و کاهش قیمت نفت و همچنین بدهی‌های سنگین دولت به بانک مرکزی، دولت با افزایش قیمت ارز از سویی بدهی‌اش را به بانک مرکزی کم می‌کند و از سمت دیگر درآمد لازم را به دست می‌آورد تا هزینه‌های خود را پوشش دهد. در واقع می‌توان چنین گفت که افزایش قیمت ارز قابل انتظار بوده، اما آنچه قابل پیش‌بینی نبود این است که دولت از عناوین علمی برای رسیدن به اهداف سیاسی خود استفاده می‌کند. این‌کار صحیح نیست و یکی از علل بی‌اعتمادی به سیاست‌های اقتصادی دولت نیز همین است که در موضوعات اقتصادی خود شفافیت ندارد... شاید نتیجه کلی که بتوان گرفت این است که دولت راه دیگری جز افزایش ارز ندارد چراکه هر سیاست دیگری پیاده می‌کرد تبعات منفی‌تری به همراه داشت. در واقع به نظر می‌رسد دولت بین بد و بدتر، بد را انتخاب کرده است تا به این ترتیب آسیب کمتری به بدنه اقتصاد وارد شود.

دو سال مسیر اشتباه دولت در عرصه اقتصاد

شرق

وحید شقاقی‌شهری، استاد دانشگاه و پژوهشگر اقتصادی در یادداشتی برای شرق نوشت: دولت در این دو سال مسیر اشتباهی را در عرصه اقتصادی طی کرده است، اگر من جای دولت بودم، به دنبال سیاست‌های انقباضی و کاهش تورم نمی‌رفتم. دولت می‌توانست در این دو سال سیاست‌هایی را در پیش بگیرد که هم‌زمان به کاهش تورم و کنترل بی‌کاری منجر شود اما متأسفانه هم‌اکنون دولت نسبت به بحران بی‌کاری بی‌توجه است، درحالی‌که مسئله اشتغال و بی‌کاری در اقتصاد ایران از اهمیت بسیاری برخوردار است.

هم‌اینک با ۲/۵ میلیون بی‌کار با تعریف یک ساعت کار در هفته، سه میلیون بی‌کار در حاشیه دور و نزدیک آن هم با کار یک روز در هفته مواجهیم، در کنار اینها در سال آینده ۴/۵ میلیون فارغ‌التحصیل دانشگاهی هم خواهیم داشت که وارد بازار کار می‌شوند. اگر این ارقام را با هم جمع بزنیم، در حقیقت ۹ میلیون نفر در آینده روانه بازار کار خواهند شد، اتفاقی که وزیر کار هم در افق ۱۴۰۰ به آن اشاره کرده است. به عبارتی دیگر در یکی، دو سال آینده دولت حداقل با ۹میلیون نفر بیکار در بازار کار مواجه خواهد شد که حداقل نصف اینها تحصیل‌کرده هستند که این مسئله در طول تاریخ ایران بی‌سابقه است. ما در سال‌های ۸۰ تا ۸۵، که در تحریم نبودیم و مشکلات اقتصادی هم تا این اندازه نبود، تنها موفق شدیم ۷۰۰ هزار شغل ایجاد کنیم که عمده ترکیب این ۷۰۰ هزار نفر غیرماهر بودند، درصورتی‌که در دو سال آینده با ۹ میلیون نیروی کاری مواجه‌ایم که دانش‌محوراند و باید برای آنها متناسب با دانش و تخصصشان، شغل پیدا شود.

پس اگر دولت همین الان هم بجنبد، باز هم دیر جنبیده است و این معضل به موج ویرانگری تبدیل خواهد شد که علاوه بر تبعات اقتصادی، تبعات اجتماعی و فرهنگی نیز خواهد داشت. دولت تمام هم‌وغم خود را روی کاهش تورم گذاشته درحالی‌که آن ۲۰ درصد کاهش تورم هم به دلیل ثبات بازار ارز، کاهش انتظارات روانی، مثبت‌شدن فضای بین‌المللی و بازگشت امنیت اقتصادی به وجود آمده است...

دولت در شرایط فعلی باید راهبرد اصلی خود را روی خروج از رکود و مقابله با بحران بی‌کاری بگذارد. هرچقدر دولت بیشتر به سمت سیاست‌های انقباضی پیش برود، مسیر اشتباه‌تری را خواهد رفت.

آقای وزیر! شما به مشکل فرودگاه امام برسید، کارهای کلان پیشکش!

قانون

پراکنده گویی و بلند پروازی بی‌ربط وزیر راه،اعتراض بسیاری را بر انگیخته است. از جمله داود سوری اقتصاددان اصلاح‌طلب در یادداشتی در روزنامه قانون از حرفهای کلی و بی‌ارتباط به حوزه مسئولیت وزیر انتقاد کرد و نوشت: صحبت‌های وزیر محترم راه و شهرسازی مبنی بر «تا بانک‌ها تمیز نشوند نمی‌توان برنامه‌ریزی اقتصادی کرد» و صحبت‌های قبلی ایشان که غالبا در مورد مسائلی غیراز امور مرتبط با راه و شهرسازی بوده یاد آور لطیفه‌ای است که در آن مرد از تفاهم کامل خود و همسرش در زندگی صحبت می‌کند و دلیل آن را تقسیم مسئولیت و سپردن کارهای جزئی مانند: تربیت فرزندان، انتخاب محل زندگی و تصمیم‌گیری در مورد مخارج خانوار به همسرش و به عهده گرفتن امور کلی مانند صلح خاورمیانه، جهانی شدن و مشکل گرم شدن کره زمین توسط خود می‌داند.

برای کسانی که این روزها یا مسافری از خارج داشته‌اندیا به خارج از کشورمسافرت رفته‌اند و ناگزیر گذرشان به فرودگاه امام خمینی (ره) افتاده است، شنیدن این صحبت‌های مبهم و نامرتبط از مسئول مستقیم رنج و زحمتی که کشیده‌اند بسیار دردناک است... نیاز نیست منتظر شد تا بانک‌ها اصلاح شوند سپس برای اصلاح امور فرودگاه امام (ره) برنامه‌ریزی کرد اگر هر مسئولی به نکات جزئی حیطه مسئولیت خود توجه و اگر توان شناخت و حل مسئله را داشته باشد بسیاری از مشکلاتی که منوط به اصلاح شدن سایر بخش‌ها می‌شود حل خواهد شد. تفاهم حاصل از پرداختن وزیر راه و شهرسازی به امور کلی همانند تمیز کردن بانک‌ها و به حال خود رها کردن و یا واسپاری امور جزئی از قبیل مشکلات مردم در حوزه حمل‌ونقل، تفاهمی نامیمون است. سیاست گذاری و برنامه‌ریزی اقتصادی الزاما امری کلان نیست که با فرار به جلو اجرای آن را در حلقه‌ای بسته و بی‌سرانجام قرار داد. نظر به علاقه جناب وزیر به علم اقتصاد و برنامه‌ریزی دو مثال از حیطه مسئولیت ایشان و همین فرودگاه امام خمینی (ره) می‌زنم که برنامه‌ریزی برای حل آنها نیاز به اصلاح بانک‌ها ندارد اما مشکلات بسیاری را حل می‌کند...

آقای‌وزیر! به خدا بسیاری از درخواست‌های ما مردم از این نوع است. ما می‌دانیم که حل مشکلات کلان به عمر محدود ما کفاف نمی‌دهد و انتظاری نیز نداریم... انتظار داریم که شما مسئولان در دوره مسئولیت خود یکی از مشکلات هر چند جزئی ما مردم را حل کنید و از کلان گویی و مشروط کردن امور به یکدیگر بپرهیزید ما نه‌تنها ضرب‌المثل «سنگ بزرگ علامت نزدن است» را درکتاب‌ها خوانده و درداستان‌ها شنیده‌ایم بلکه آن را نیز به اندازه کافی تجربه کرده‌ایم.

تسلیت

جناب آقای دکتر نوبخت حقیقی

درگذشت برادر گرامی جنابعالی را به شما و خانواده محترم تسلیت عرض می‌نمائیم.

از طرف: مهندس مدافع و خانواده

کانون کارگزاران یا کانون انحصارطلبی در بورس؟

رقابت از ویژگی‌های ذاتی بورس است، اما علی‌رغم یک دهه توسعه روزافزون، این بازار همچنان با عدم ارائه مجوز برای فعالیت شرکتهای کارگزاری جدید مواجه است و افرادی ذی‌ربط و گاهی ذی‌نفع همچون مسئولان کانون کارگزاران در توجیه این رفتار انحصارطلبانه، افزایش تعداد کارگزارها را موجب ایجاد رقابت ناسالم و نیز افزایش فساد در این بازار معرفی می‌کنند.

چندی پیش روح‌الله میرصانعی دبیر کانون کارگزاران بورس اوراق بهادار در گفت‌وگو با خبرگزاری فارس اظهار داشت: در حال حاضر بازار سرمایه ایران در قیاس با اندازه، حجم و ارزش معاملات بازارهای سرمایه دنیا با بالاترین آمار فعالیت شرکت‌های کارگزاری مواجه است، اغلب شرکت‌های کارگزاری با زیان عملیاتی مواجه هستند که ناشی از تعدد بی‌حساب و کتاب آن‌ها در مقایسه با حجم و ارزش معاملات بازار سرمایه است.

از سوی دیگر، کانون کارگزاران بورس اوراق بهادار تهران نیز سعی کرد تا با انتشار جدولی از اطلاعات مربوط به بورس کشورهای مختلف، به مقایسه نسبت ارزش معاملات به تعداد کارگزاران در بورس اوراق بهادار تهران و بازارهای سرمایه این کشورها پرداخته و عدم صدور مجوز جدید را توجیه کند.

براساس این تحلیل، با توجه به ارزش بازار و حجم معاملات بورس‌های مختلف، تعداد کارگزاران ایرانی حتی تا ۵۲ برابر بیشتر از همتایان خارجی توصیف شده است.

قطعا اطلاعات منتشر شده توسط این کانون توسط مستندات موثق و مکفی پشتیبانی می‌شود، اما اطلاعات مندرج در جدول منتشر شده و همچنین توضیحات سیدروح‌الله میرصانعی به عنوان نماینده کارگزاران بورس سؤالاتی را به ذهن متبادر می‌کند.

برای بررسی دقیق‌تر لازم است تا ۵ سال به عقب بازگردیم. اسفند ۱۳۸۹ یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار در گزارشی به افزایش روزافزون ارزش سرقفلی شرکت‌های کارگزاری پرداخت و پرده از ارزش‌گذاری ۴۰ میلیارد ریالی مجوزهای کارگزاری بازار سرمایه برداشت.

روند افزایش ارزش مجوز حتی در سال‌های رکود و کاهش ارزش و حجم معاملات بورس نیز افزایش یافت، تا جایی که اخبار غیررسمی از واگذاری ۹۰ میلیارد ریالی مجوز یک کارگزاری بورس در ماه‌های اخیر حکایت می‌کند.

حال این سؤال مطرح می‌شود که ارزش‌گذاری چند ده میلیارد ریالی مجوز فعالیت در یک صنف زیان‌ده چگونه توجیه‌پذیر است؟ پاسخ این سؤال را در دو ویژگی این صنعت می‌توان جست؛ انحصار و کارمزد.

۱۰ سال از صدور آخرین مجوز کارگزاری می‌گذرد و این تأخیر طولانی در تسهیل ورود بازیگران جدید به انحصار در این صنعت دامن زده است. در این شرایط و درحالی که افزایش تقاضا برای مجوز به افزایش قیمت مجوزهای موجود منجر شده است، اصرار دبیر کل کانون کارگزاران بر ادامه شرایط فعلی سؤال‌برانگیز است.

طبیعی است که کانون کارگزاران بورس اوراق بهادار به حمایت از حقوق اعضای خود بپردازد، اما تنها کمی مداقه لازم است تا مشخص شود سودآوری شرکت‌های کارگزاری در گرو رعایت حقوق سهامداران است؛ حقوقی که سال‌ها مورد چشم‌پوشی قرار گرفته است.

برای بررسی سطح رضایت‌مندی سهامداران از خدمات کارگزاران کافی است چند دقیقه در تالار حافظ حاضر شده و به گفت‌وگو با سرمایه‌گذاران نشست.

اکثر سهامداران حاضر در تالار حافظ مخالفت خود را با محدود شدن تعداد کارگزاران به صراحت ابراز می‌کنند و نتیجه توزیع درآمد بین تعداد بیشتری از کارگزاری‌ها را ارائه خدمات بیشتر و هم‌چنین کاهش فساد در بازار سرمایه می‌دانند.

این تعبیر را می‌توان در مقابل اظهارات اخیر دبیر کل کانون کارگزاران بورس قرار داد. سیدروح‌الله میرصانعی در این باره به فارس گفته است: منطق سرمایه‌گذاری ایجاب می‌کند که فعالان در هر بازاری متناسب با اندازه و ابعاد آن فعالیت داشته باشند. چنانچه بازار با سرریز شدن فعالان خود مواجه باشد، زمینه فساد در بازار ایجاد می‌شود.

هرچند دبیر کل محترم کانون کارگزاران برای اثبات اظهارات خود استدلالی حتی سطحی نیز ارائه نکرده است اما با توجه به این که مهم‌ترین دستاورد شرایط رقابتی، افزایش کیفیت کالا و خدمات و کاهش زمینه‌های پیدایش فساد است، ادعای وی حداقل خدشه‌پذیر به نظر می‌رسد.

بسیاری از سهامداران نیز با تکیه بر همین ویژگی اساسی بازارهای رقابتی، بالا بودن نرخ کارمزدها را آفت بورس خوانده و انحصار ایجاد شده در بازار را مهم‌ترین دلیل برای نرخ بالای کارمزدها می‌دانند.

صاحبان سهام حتی اگر از خدمات ارائه شده توسط کارگزاران رضایت داشته باشند اما میزان کارمزدها در مقایسه با کشورهای خارجی را بالا می‌دانند و از سوی دیگر قیمت قریب به ۱۰ میلیارد تومانی مجوز کارگزاری‌ها را ناشی از درآمد بالای کارگزاری‌ها عنوان می‌کنند.

نرخ بالای کارمزد، شاهبیت گلایه‌های سهامداران است. موشکافی در هزینه‌های معاملاتی بورس تهران و مقایسه آن با بورس‌هایی که کانون در بررسی آن‌ها به دنبال توجیه انحصارطلبی است حقانیت ادعای سرمایه‌گذاران بورس را اثبات می‌کند.

بررسی نرخ کارمزد بورس‌های مورد بررسی در جدول کانون، از ۰/۸ در هزار بورس آلمان و ۱/۵ در هزار بازار مالی دوبی تا ۳/۵ در هزار کارگزاران بورس اوراق بهادار مسقط نشان می‌دهد که کارمزد کارگزاران بورس تهران بیشتین هزینه معاملاتی در بورس‌های مورد بررسی است. این نرخ در بورس اوراق بهادار تهران ۴ در هزار است.

از سوی دیگر، کانون کارگزاران در توجیه انحصار به وجود آمده در صنعت کارگزاری، نسبت حجم معاملات به تعداد کارگزاران را مورد استناد قرار داده و سطح پایین آن را در مقایسه با کشورهای دیگر به مخرج کسر یعنی تعداد گارگزاران ارتباط می‌دهد.

آنچه در این میان مغفول مانده است نقش صورت کسر حجم معاملات در محاسبه این نسبت است. به عبارت دیگر نسبت بالای ارزش معاملات به تعداد کارگزاری‌ها در کشورهای مورد مقایسه با ایران را می‌توان از منظر حجم بیشتر معاملات بررسی کرد.

بسیاری از کارشناسان معتقدند با شکستن انحصار موجود و صدورمجوز برای فعالیت شرکت‌های کارگزاری جدید می‌توان زمینه را برای ایجاد رقابت سالم، خدمات‌رسانی بهتر، کاهش هزینه معاملاتی، پویایی بازار و درنهایت افزایش حجم معاملات فراهم ساخت.

مقایسه بورس اوراق بهادار تهران و بورس سنگاپور تاثیر مثبت تمهید شرایط رقابتی را اثبات می‌کند.

براساس جدول تهیه شده توسط کانون کارگزاران، ارزش بورس در بازار سرمایه سنگاپور در نوامبر ۲۰۱۴، ۷۶۵/۷ میلیارد دلار یعنی ۷/۸ برابر ارزش بازار بورس تهران در زمان مشابه بود؛ اما در مقابل، بررسی حجم معاملات بورس سنگاپور در دوره مورد بررسی از فزونی ۱۱ برابری نسبت به حجم معاملات در بورس تهران حکایت می‌کند.

هزینه کارمزد کارگزاران سنگاپوری در یک مکانیسم کاملا رقابتی تعیین می‌شود، اما همتایان ایرانی آن‌ها، حتی برای پشتیبانی از خدمات معامله بر خط آنلاین که کاهش هزینه‌ها از ویژگی‌های ذاتی آن است، کارمزد سنگین ۴ در هزار دریافت می‌کنند.

بنابراین در پاسخ به تحرکات کانون کارگزاران بورس یادآوری دو نکته ضروری است؛ نخست اینکه علیرغم اظهار نظر سیدروح‌الله میرصانعی درباره انباشت زیان در صنعت کارگزاری، قیمت‌گذاری چند ده میلیارد ریالی در واگذاری امتیاز کارگزاری‌ها از جذابیت و سودآوری فعالیت در این صنعت حکایت می‌کند.

دوم، نرخ کارمزد بالا مصداق بارز ظلم به سرمایه‌گذاران و یکی از عوامل مؤثر در کاهش حجم معاملات و قابلیت نقدشوندگی بازار سرمایه ایران بوده و انحصار موجود در صنعت کارگزاری به تعمیق این موضع دامن می‌زند.

در نهایت، دبیر کل کانون کارگزاران به عنوان مسئول این نهاد صنفی از جایگاه حاکمیتی به بحث ورود کرده و از موضعی بالا افزایش کارگزاری‌ها را موجب افزایش فساد می‌داند، در حالی که در وهله اول این موضوع باید در جای خود و با استفاده از مستندات دقیق مورد بررسی قرار گیرد و در وهله دوم افزایش فساد باید دغدغه نهادهای نظارتی و بالادستی باشد نه یک نهاد صنفی که سود خود و اعضایش را در ایجاد انحصار در اعطای مجوز می‌داند.

البته این خود موجب فسادی به مراتب بیشتر است، به گونه‌ای که جایگاه اعتماد شهروندان جامعه و سهامداران را نسبت به شرکت‌های کارگزاری مورد تزلزل قرار می‌دهد و این شائبه را ایجاد می‌کند که خدای ناکرده دست نهادهای نظارتی در اعطای مجوز با شرکت‌های کارگزاری در یک جیب است؛ در غیر این صورت این نهادها با چه توجیهی از صدور مجوز برای فعالیت شرکت‌های جدید سر باز می‌زنند؟

سازمان همکاری اقتصادی و توسعه:

نزدیک به ۳۰ درصد جوانان جهان بیکارند

یک سازمان اقتصادی بین‌المللی از بیکاری ۳۰ درصد جوانان جهان خبر داد.

به گزارش فارس، سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (OECD) در جدیدترین گزارش خود اعلام کرد: نرخ بیکاری جوانان در جهان در سال ۲۰۱۴ نسبت به سال ۲۰۰۷ نزدیک به یک سوم افزایش یافته است و این افزایش شامل بیشتر شدن سطح بیکاری بلندمدت نیز است.

براساس این گزارش، بیشترین نرخ بیکاری در میان اعضای این سازمان به اسپانیا با ۵۳/۲ درصد بیکاری و پس از آن یونان با ۵۲/۴ درصد اختصاص یافته است. آفریقای جنوبی با ۵۱/۳ درصد بیکاری در جایگاه سوم قرار گرفته است.

کشورهای ایتالیا با ۴۲/۷ درصد، پرتغال با ۳۴/۸ درصد، جمهوری اسلواکی ۲۹/۷ درصد، ایرلند با ۲۶/۹ درصد، کاستاریکا با ۲۵/۱ درصد، هلند با ۲۳/۹ درصد و بلژیک با ۲۳/۲ درصد در جایگاه‌های چهارم تا دهم قرار دارند.

اعضای اتحادیه اروپایی این سازمان، جایگاه‌های نخست این فهرست را از آن خود کرده‌اند به طوریکه ۸ کشور از ۱۰ کشور نخست عضو اتحادیه اروپا هستند.

براساس آمار کمیسیون اروپا، ۷/۵ میلیون جوان اروپایی تحصیلکرده بیکارند.

این گزارش براساس آمار منتشره از جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله که بدون کار یا آماده به کار و آن‌هایی که به شدت جویای کار هستند، تهیه شده است.

سازمان همکاری اقتصادی و توسعه سازمانی بین‌المللی با ۳۴ عضو است که اعضای آن به اصول اقتصاد آزاد و دموکراتیک متعهد هستند. این سازمان در سال ۱۹۴۸ تحت عنوان سازمان همکاری اقتصادی اروپا تاسیس شد. این سازمان به منظور اجرای طرح بازسازی کشورهای اروپایی بعد از جنگ جهانی دوم تاسیس شد.

مشاور اتحادیه پوشاک:

دولت اعتنایی به واردات مانتوهای شیشه‌ای نکرد

مشاور اتحادیه پوشاک گفت: دولت اعتنایی به واردات مانتوهای شیشه‌ای نکرد.

محمدجواد صدق‌آمیز مشاور اتحادیه پوشاک در گفت‌وگو با «نسیم» و در رابطه با بحث مانتوهای شیشه‌ای موجود در بازار گفت: در کل فرآیند تولید یک پوشاک از مرحله تولید تا مصرف آن یک فرآیند کاملا اقتصادی است، در این میان اگر کالایی تقاضایش بیشتر باشد قطعا واردات آن از کشورهایی مانند چین، آن هم در حجمی بیشتر بسیار به صرفه‌تر خواهد بود اما چنانچه محصولی تقاضایش زیاد باشد، بهتر است که این محصول در داخل و با حجم کمتری تولید شود.

وی ادامه داد: در این میان مانتوهای شیشه‌ای نیز از جمله محصولاتی هستند که تقاضای زیادی از جامعه را به خود اختصاص دادند. بنابراین بدون شک حجم زیادی از آن از کشورهایی مانند چین وارد کشور شده است، البته متاسفانه باید بگویم که استارت تولید آن از داخل کشور زده شد و بعد که متقاضی زیادی برای مصرف آن مشاهده شد، واردکنندگان اقدام به واردات این محصول کردند.

وی ادامه داد: برای توضیح بیشتر باید بگویم، واردات محصول از کشوری مانند چین بسیار متفاوت از ترکیه است، زیرا چین به اندازه ترکیه به دنبال بازار ایران نیست، بلکه چین سفارش محصول را از مشتری ایرانی می‌گیرد و آن را تولید می‌کند. جریان مانتوهای شیشه‌ای نیز به این‌گونه است.

وی تاکید کرد: برنامه‌ریزی و طراحی این مانتوها و همچنین تلاش برای تولید آن شاید از یک سال گذشته و در داخل کشور صورت گرفته و ما با چند ماه تاخیر در بهمن ماه سال گذشته به مسئولان مربوطه در این رابطه تذکرات جدی را بارها گوشزد کردیم اما متاسفانه نه تنها هیچ عکس‌العملی از مسئولان دولتی دیده نشد بلکه روز به روز نیز مانتوهای بیشتری از این نوع وارد بازار داخلی شدند.

وی افزود: نه در مرحله طراحی، نه مرحله تولید و نه در زمانی که در مزون‌ها این مانتوها دیده شدند و نه حتی هنگامی که مورد تبلیغ قرار می‌گرفتند، هیچ‌گونه نظارتی بر روی آنها صورت نگرفت و نوشداروی پس از مرگ سهراب قطعا کارساز نخواهد بود.

مشاور اتحادیه پوشاک در ادامه گفت: قطعا یک مغازه‌دار در این رابطه مقصر نیست، زیرا مغازه‌دار سلیقه مشتری خود را می‌سنجد، اگر ۵ بار مشتری به در مغازه برود و مانتویی خاص را درخواست کند، برای دفعه ششم حتی اگر نخواهد هم مجبور است که طبق خواست و سلیقه مردم پیش برود.

وی در پاسخ به این که چرا تا به حال اتحادیه پوشاک در این رابطه اقدامی نکرده است، گفت: این محصولات در مزون‌ها تولید می‌شود و تا زمانی که تولید در مزون باشد، موضوع به اتحادیه مربوط نیست و اتحادیه تنها زمانی می‌تواند وارد عمل شود که کالا در واحدهای صنفی اتحادیه موجود باشد.

صدق‌آمیز عنوان کرد: در حال حاضر مدتی است که اتحادیه پوشاک برای جلوگیری از فروش چنین مانتوهایی دست به اقدام زده و روزانه ۲۰ گشت این موضوع را مورد بررسی قرار می‌دهند، اما باید قبول کنیم که ۲۰ گشت برای رقمی بیش از ۲۰ هزار واحد فروشگاهی بسیار کم است.

وی تصریح کرد: شک نداشته باشید این قبیل مانتوها که هیچ تناسبی با فرهنگ ما ندارند، با پیش‌زمینه‌ای کاملا برنامه‌ریزی شده وارد بازار می‌شوند و قطعا یک نوع تهاجم واضح در این رابطه مشاهده می‌شود.

وی گفت: قیمت این مانتوها نه تنها نسبت به سایر مانتوها کمتر نیست بلکه حتی گرانتر از دیگر مدل‌ها است، آن افرادی که زمانی مدعی بودند که مانتوی کوتاه به دلیل قیمتش این‌چنین مشتری دارد، الان بهتر است بیایند و جوابگوی این باشند که برای این مانتوهای گرانتر چه پاسخ و توجیهی دارند.

صدق‌آمیز افزود: پاسخ جز این نخواهد بود که متاسفانه در مرحله طراحی، مد و تولید بدون در نظر گرفتن مسائل فرهنگی سلیقه مردم را به سمت و سویی دیگر جهت می‌دهیم.

وی با بیان این‌که می‌توان از مدل‌هایی زیباتر اما نزدیک‌تر به فرهنگ ایرانی- اسلامی استفاده کرد، گفت: قطعا تولید اقتصادی در کشور ما باید رنگ و بوی فرهنگ خودمان را داشته باشد اما متاسفانه چنین چیزهایی نادیده انگاشته شده است. البته بسیاری از مسئولان مدعی هستند که در جهت تولید مدهای ایرانی- اسلامی قدم برداشته‌اند اما به جرات می‌توان گفت درصد زیادی از این حرف‌ها تنها شعار بوده است.

عضو اتاق بازرگانی ایران:

قانون سهامداری بانک‌ها به نفع خارجی‌ها است نه ایرانی‌ها

یک عضو اتاق بازرگانی ایران از تبعیض موجود در قانون سهامداری بانک‌ها انتقاد کرد.

به گزارش خبرنگار اقتصادی کیهان، کوروش پرویزیان دیروز در جمع خبرنگاران گفت: براساس قانون سهامداری بانک‌ها در حالی که سهامدار حقیقی فقط تا ۵ درصد و سهامدار حقوقی ایرانی حداکثر تا ۱۰ درصد سهام یک بانک را می‌تواند داشته باشد اما سهامدار خارجی طبق این قانون می‌تواند تا ۴۰ درصد سهام یک بانک ایرانی را خریداری کند.

رئیس کانون بانک‌های خصوصی خواستار اصلاح قانون فوق شد و گفت: این قانون تبعیض دارد و ما پیشنهاد دادیم که قانون مذکور در مراجع خودش به طریقی که مسئولان صلاح می‌دانند، اصلاح شود.

وی سپس با اشاره به معوقات بانک‌ها گفت: آمارها نشان می‌دهد معوقات بانک‌ها تا ۲۳ درصد سرمایه آنها بعضا افزایش یافته است که البته بحث مطالبات معوق بسیار پیچیده است و به رفتار و شرایط اقتصادی در جامعه بازمی‌گردد.

به گزارش تسنیم مدیرعامل بانک پارسیان در ادامه از وصول مطالبات ۶ هزار میلیارد ریالی این بانک از شرکت صدرا در قالب اوراق خزانه دولتی خبر داد وگفت: این بدهی در قالب اوراق خزانه دولتی تهاتر شود.

وی با اشاره به تشکیل کارگروهی در بانک مرکزی برای تعیین عدد معوق مطالبات بانک‌ها، گفت: قرار است مطالبات بانک‌ها با اوراق خزانه دولتی معاوضه شود.

پرویزیان همچنین با اشاره به رشد معوقات بانکی، افزود: نوع قراردادها هم شرایط را برای بانک‌ها و مشتریان بعضا سخت‌تر کرده و درصدی از معوقات هم به دلیل این است که تولیدکنندگان با مشکل فروش مواجه شده‌اند که با مصوبه بانک مرکزی در مورد ارائه تسهیلات به خریداران کالای تولید داخل، امید می‌رود که مشکلات این بخش حل شده و مطالبات معوق بانک‌ها از بخش تولید کاسته شود. وی با بیان اینکه رقم تسهیلات اعطایی بانک پارسیان به ۳۲ هزار میلیارد تومان و تسهیلات جاری به ۱۹ هزار و ۶۰۰ میلیارد تومان رسیده است، گفت: مطالبات سررسید گذشته بانک به ۱۱۰ هزار میلیارد ریال و مطالبات مشکوک‌الوصول نیز به ۱۹هزار میلیارد ریال رسیده است.

رئیس کانون بانک‌های خصوصی همچنین در بخش دیگری از اظهاراتش با گرامیداشت ایام سالگرد دفاع مقدس گفت: دفاع مقدس این ارمغان را برای ما داشت که ملت ما توانست بدون کمک خارجی روی پای خودش بایستد و تحریم‌ها هم نتوانست ما را دچار شکست کند.

یک کارشناس اقتصادی عنوان کرد

واردات خودروهای لوکس ۳۰ هزار فرصت شغلی را از بین برد

دبیر انجمن علمی اقتصاد شهری ایران گفت: می‌توان با مبالغ هزینه شده در سال‌های ۸۹ تا ۹۳ برای واردات خودروهای لوکس حدود ۳۰ هزار شغل، ۱۲۰۰ کیلومتر راه آهن و یا ۵۰ کیلومتر راه‌آهن شهری ایجاد کرد.

سیدمحسن طباطبایی مزدآبادی در گفت‌وگو با تسنیم به اشاره به اینکه واردات از خارج، در شهرها اثرات بسیار عمیق اقتصادی و فرهنگی- اجتماعی از خود برجای می‌گذارد، اظهار داشت: برای مثال واردات خودروهای سواری خارجی به داخل کشور، خروج بالای ارز را به دنبال خواهد داشت و از طریق تأمین تقاضای بخشی ازبازار خودروهای داخلی، ضربه‌ای به تولیدات داخلی وارد خواهد نمود.

وی با اشاره به اینکه نگاهی به آمارهای واردات خودرو در گمرک در سال‌های اخیر، نشان دهنده افزایش رو به رشد ورود خودروهای سواری است، ادامه داد: سال ۱۳۹۱ تعداد ۴۴۳۴۱ دستگاه خودرو به ارزش ۱/۰۸۴ میلیارد دلار به کشور وارد شده که نسبت به سال ۱۳۹۰، این رقم ۱۱/۳ درصد رشد داشته است؛ همچنین میانگین قیمت خودروهای وارداتی نیز ۲۴۴۴۱ دلار بوده است که این رقم نیز نسبت به سال ۱۳۹۰، ۱۷/۳ درصد رشد داشته است اما در سال ۱۳۹۲، تعداد خودروهای وارداتی ۷۴/۵ درصد رشد داشته درحالی که ارزش کل آن‌ها ۱۷۴/۵ درصد رشد داشته و میانگین قیمت به ۳۸۳۴۸ دلار رسیده است و همچنین در سال ۱۳۹۳ تعداد خودروهای وارداتی به ۱۰۲۶۸۳ دستگاه رسیده که رشد ۳۰ درصدی نسبت به سال ۱۳۹۲ داشته است و ارزش این واردات نیز با رقم ۲/۱۲۸ میلیارد دلار نسبت به سال ۱۳۹۲، ۳۱ درصد رشد داشته است.

مدرس دانشگاه خوارزمی با تأکید بر اینکه بررسی دقیق‌تر در آمار واردات و میانگین قیمت خودروهای وارداتی نشان می‌دهد واردات خودروهای لوکس خارجی، مستمراً درحال افزایش است و این اتفاق، اثرات فرهنگی بسیار منفی در سطح فرهنگ عمومی شهرها دارد و موجب تشویق و ترویج تجمل‌گرایی و ترویج ناامنی روانی می‌شود که با آموزه‌های اسلامی و انقلابی در تقابل کامل است، افزود: این همان موضوعی است که مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) در بیانات خود در دیدار فرماندهان ناجا در اردیبهشت ماه از آن به عنوان «جولان دادن برخی جوان‌های سرمست غرور ثروت با خودروهای گران‌قیمت در خیابان‌ها به عنوان یکی از مظاهر ایجاد ناامنی روانی در جامعه» یاد کردند.

دبیر انجمن علمی اقتصاد شهری ایران با اشاره به اینکه اقداماتی همچون مصوبه هیئت دولت در ممنوعیت ورود خودروهای سواری با حجم موتور بالای ۲۵۰۰ سی‌سی برای مقابله با این موارد صورت گرفته است، گفت: به نظر من این اقدامات کافی نیست و لازم است اقدامات جامع و مفصل‌تری در این رابطه صورت بگیرد، زیرا همچنان شاهد حضور این خودروها در سطح شهرها و حتی رشد تعداد و قیمت آنها هستیم.

این کارشناس مسایل اقتصادی با اشاره به اینکه به نظر می‌رسد لازم است به دلیل اثرات فرهنگی- اجتماعی سیاست‌های تجاری دولت، نهادهای فرهنگی و اجتماعی شهری و حتی نهادهای اقتصادی شهری نیز در این حوزه ورود پیدا کنند و نظر کارشناسی آنها نیز در سیاست‌های تجاری مدنظر قرار بگیرد، خاطرنشان کرد: یکی دیگر از موارد مهم در این‌خصوص، میزان مبالغی است که از چرخه اقتصاد، خارج و صرف تجمل‌گرایی برخی از شهروندان می‌شود.

طباطبایی با بیان اینکه درحال حاضر، یکی از مشکلات کشور، بحث بیکاری است که آثار منفی فرهنگی- اجتماعی زیادی مانند بزه‌کاری، جرم و جنایت، فساد، اعتیاد، تکدی‌گری و... را در گستره شهرها به همراه دارد، افزود: بنا بر گزارش‌های مرکز آمار ایران، نرخ بیکاری در بهار ۱۳۹۴، ۸/۱۰ درصد با جمعیتی بالغ بر ۶/۲ میلیون نفر می‌باشد که این نرخ در جمعیت جوان ۱۵ تا ۲۹ سال به ۲۲/۴ درصد یعنی چیزی در حدود ۱/۶ میلیون نفر می‌رسد.

وی با اشاره به اینکه نرخ بیکاری در شهرها ۱۲ درصد و درخصوص جوانان ۱۵ تا ۲